

Antoine Tasmestit • Alexandra Preucil

Antoine Tamestit é un dos violistas máis destacados da actualidade, recoñecido pola súa sensibilidade interpretativa e a súa versatilidade tanto no repertorio clásico como na música contemporánea. Na tempada 25/26, protagoniza unha intensa actividade internacional con actuacións xunto a artistas como Leonidas Kavakos, Yo-Yo Ma e Emanuel Ax no Tanglewood Music Festival, ademais de colaboracións con importantes orquestras como a London Symphony Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Royal Concertgebouw Orchestra, Cleveland Orchestra e Gewandhausorchester Leipzig. Tamén destaca o seu debut coa Filarmonica della Scala e a Israel Philharmonic Orchestra, así como a estrea en Finlandia do Concerto para viola de John Williams.

Ao longo da súa carreira, traballou con prestixiosas orquestras e directores de renome mundial, e estreou obras de compositores contemporáneos como Jörg Widmann, Olga Neuwirth ou Francesco Filidei, consolidándose como un firme defensor da música actual. O seu compromiso co repertorio contemporáneo reflíctese na súa convicción de manter viva e en evolución a literatura para viola.

No ámbito da música de cámara, foi membro fundador do Trio Zimmermann e colabora habitualmente con destacados intérpretes internacionais. Así mesmo, desenvolve un importante labor pedagóxico en institucións como a Kronberg Academy e impulsou iniciativas educativas como o Viola Space Festival no Xapón. Recibiu recoñecementos como o Premio Hindemith e toca unha viola Stradivarius de 1672.

Pola súa parte, a violinista **Alexandra Preucil**, recoñecida polo seu liderado e expresividade, desenvolve unha activa carreira como intérprete, pedagoga e promotora de proxectos educativos. É membro da Mahler Chamber Orchestra e colabora con importantes formacións internacionais. Xunto a Tamestit fundou o Starker Duo, co que realizará xiras e unha gravación dedicada a Bartók. O seu labor complétase con iniciativas educativas e comunitarias, reflectindo un forte compromiso coa formación musical.

MECENAS PRINCIPAL

B

Sabadell

Fundación

COA COLABORACIÓN DE

XUNTA
DE GALICIA

DEPUTACIÓN
DE LUGO

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

A MARIÑA

Concello de Lugo

Concello
de Foz

CONCELLO DE
MONDOÑEDO

CONCELLO DE
VIVEIRO

CONCELLO DE
CERVO

CONCELLO DE
LOURENZÁ

CONCELLO DE
ALFOZ

CONCELLO DE
BURELA

RIBADEO

APÓIANNOS

CAIXA RURAL
GALEGA

weikos
Software de gestión musical

aldaba.com

Fundación
SOCIEDAD DE
CONCIERTOS
ALICANTE

CHR
CARROCERÍAS Hª REGA, S.L.

TTP
TONAL ENTITID

FUNDACIÓN TTP
CASA DAMIÁN
Casa de Creadores

CGAC
CENTRO GALLEG
DE ARTE
CONTEMPORANEA

SARGADEIOP

MF
DIOCESIS
MONDOÑEDO-FLU
VIÁ

CATEDRAL
MONDOÑEDO

ESMU
ARCADEO MON
FOZ

Este Festival forma parte de:

fest clásica



Antoine Tamestit • viola Alexandra Preucil • violin

8 de agosto - 20:30 h
Basílica de San Martiño (Foz)

XIII
Festival
Bal y
Gay

Cando Johann Joachim Quantz publicou en 1752 o seu célebre tratado para frauta, referiuse ao dúo como unha práctica indispensable para calquera estudante: só tocando xunto ao mestre pode aprenderse a manter o tempo e construír un verdadeiro diálogo musical. Aquela idea, porén, afundía as súas raíces nunha tradición moito máis antiga, con fitos como as *Bicinia* de Orlando di Lasso (1577) ou os *Aires* (1709) de Johann Christoph Pepusch, primeiro ciclo para dous violíns concibido cunha finalidade pedagóxica.

O presente programa reúne obras de cámara que o tempo incorporou ao repertorio pedagóxico —como o Dúo KV 423 de Mozart ou, sobre todo, a suite para violoncello de Bach, adoptada tamén no repertorio de viola— con composicións nadas explicitamente para o ensino. É o caso das *Invencións* de Bach —dúos para instrumento de tecla destinados á formación musical do seu fillo Wilhelm Friedemann— ou dos 44 *Dúos* de Bartók, escritos para o método de violín de Erich Doflein co fin de achegar o estudante á linguaxe musical do século XX utilizando melodías folclóricas de Hungría, Romanía, Eslovaquia ou Serbia. A selección inclúe unha *Canción de cuna* (n.º 11), varios *Cantos de Aninovo* (n.º 21 e 30), unha *Danza de voda* (n.º 13), unha *Danza árabe* (n.º 42) e *Gaitas* (n.º 36), unha das escasas pezas da colección construída sobre unha melodía orixinal do propio Bartók.



Programa

Dúo para violín e viola en sol maior, KV 423

Suite para violonchelo n.º 1 en sol maior, BWV 1007

Dúos para dos violíns (nº 44, nº 19)

Invención, BWV 780

Dúos para dos violíns (nº 16, nº 28)

Invención, BWV 784

Dúos para dos violíns (nº 43, nº 36)

Invención, BWV 779

Dúos para dos violíns (nº 21, nº 42)

Invención, BWV 786

Dúos para dos violíns (nº 11, nº 22)

Invención, BWV 772

Dúos para dos violíns (nº 30, nº 13, nº 14)

Invention BWV 775

Dúos para dos violíns (nº31, nº 32)

Wolfgang Amadeus Mozart

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Johann Sebastian Bach

Béla Bartók

Cuando Johann Joachim Quantz publicó en 1752 su célebre tratado para la flauta, se refirió al dúo como una práctica indispensable para cualquier estudiante: solo tocando junto al maestro puede aprenderse a mantener el tempo y construir un verdadero diálogo musical. Aquella idea, sin embargo, hundía sus raíces en una tradición mucho más antigua, con hitos como las *Bicinia* de Orlando di Lasso (1577) o los *Aires* (1709) de Johann Christoph Pepusch, primer ciclo para dos violines concebido con una finalidad pedagógica.

El presente programa reúne obras de cámara que el tiempo ha incorporado al repertorio pedagógico —como el Dúo KV 423 de Mozart o, sobre todo, la suite para violonchelo de Bach, adoptada también en el repertorio de viola— con composiciones nadas explícitamente para la enseñanza. Es el caso de las *Invenciones* de Bach —duetos para instrumento de tecla destinados a la formación musical de su hijo Wilhelm Friedemann— o los 44 *Dúos* de Bartók, escritos para el método del violín de Erich Doflein con el fin de acercar al estudiante al lenguaje musical del siglo XX utilizando melodías folclóricas de Hungría, Rumanía, Eslovaquia o Serbia. La selección incluye una *Canción de cuna* (n. 11), varios *Cantos de Año Nuevo* (n. 21 y 30), una *Danza de boda* (n. 13), una *Danza árabe* (n. 42) y *Gaitas* (n. 36), una de las escasas piezas de la colección construida sobre una melodía original del propio Bartók.